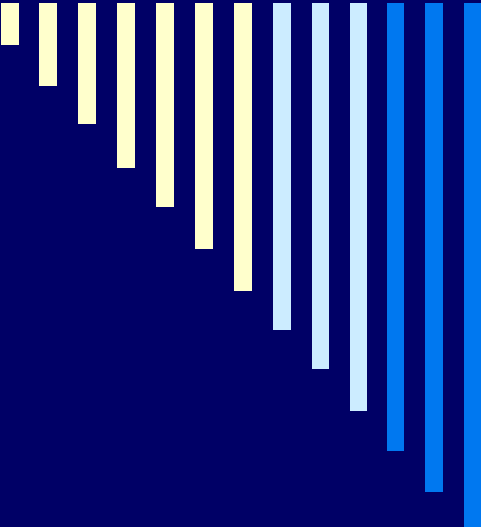
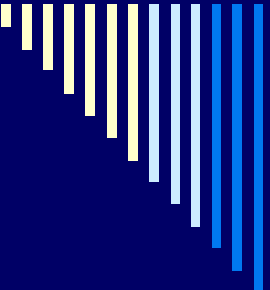

Εκφοβισμός και επιθετικότητα

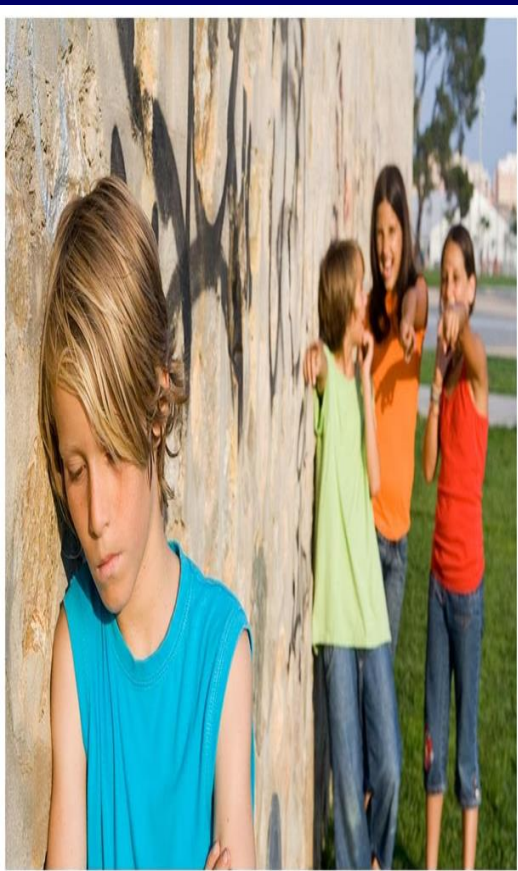

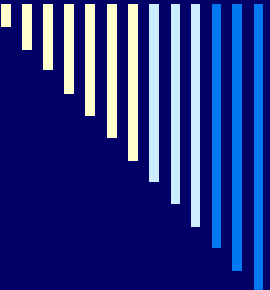
Ο ΟΡΟΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ.

- Η επιθετικότητα είναι μία έκφραση θυμού για την ματαίωση ή την αναβολή εκπλήρωσης μίας ανάγκης ή επιθυμίας. Έτσι και το παιδί χρησιμοποιεί την επιθετικότητα ως μέσο για την επίτευξη κάποιας επιθυμίας του ή προκειμένου να μιμηθεί επιθετικά πρότυπα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

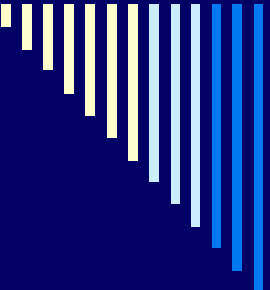

Η επιθετική συμπεριφορά που εκδηλώνεται στο σχολικό χώρο έχει σχέση με τις αλληλεπιδράσεις των παιδιών μεταξύ τους, με τις πιέσεις, το άγχος και την αγωνία που μερικά παιδιά εισπράττουν από το πρόγραμμα και τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου

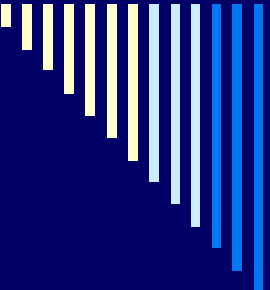
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

- ❑ Τα παιδιά που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιθετικής συμπεριφοράς χαρακτηρίζονται από ανυπακοή,
 - ❑ έλλειψη συνεργατικής διάθεσης,
 - ❑ αρνητισμό ως προς τις απαιτήσεις και τους κανόνες του σχολείου,
 - ❑ απάθεια,
 - ❑ αντιδραστική και προκλητική συμπεριφορά προς άτομα που κατέχουν εξουσία.
 - ❑ Ακόμη τα επιθετικά παιδιά αδυνατούν να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους και λένε συχνά ψέματα.
-

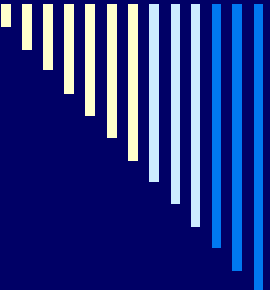
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ.

- είναι ποικίλοι και βρίσκονται στη μίμηση διδασκαλικών και γονεϊκών προτύπων.
 - στον ανταγωνισμό ανάμεσα στους μαθητές.
 - στην περιθωριοποίηση ορισμένων παιδιών .
 - στην κατηγοριοποίησή τους με διάφορες αφορμές.
-

ΤΙ ΕΊΝΑΙ Ο ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΟΥ.

- εκφοβισμός αφορά βίαιες και επιθετικές πράξεις που ασκούνται επανειλημμένα από ένα παιδί ή από μία ομάδα παιδιών εναντίον κάποιου άλλου παιδιού, με στόχο να του προκαλέσουν σωματικό ή και ψυχικό πόνο.
- Οι αποδέκτες του εκφοβισμού είναι συνήθως αδύναμα παιδιά, που δυσκολεύονται να προστατεύσουν τον εαυτό τους, νιώθουν ανασφάλεια και άγχος, έχουν ελάχιστους φίλους και, κατά κύριο λόγο, δεν είναι επιθετικά.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ.

- Η χαμηλή αυτοεκτίμηση.
- η απομόνωση.
- τα συμπτώματα κατάθλιψης.
- η δυσκολία στη συγκέντρωση .

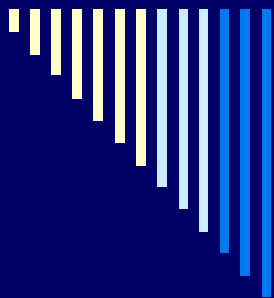
Αυτά είναι λίγα μόνο από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά που δέχονται τον εκφοβισμό των συμμαθητών τους.

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;

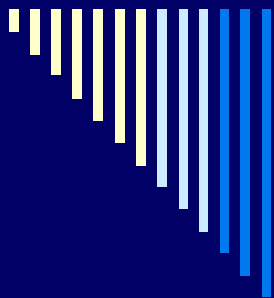

- Θα πρέπει να μιλάτε με τα παιδιά σας. Ορίστε μια μέρα της βδομάδας σαν μέρα συζητήσεων και προβληματισμών και αφιερώστε την σε αυτό. Θα εκπλαγείτε με το πόσα θα έχει να σας πει το παιδί σας όταν μάθει ότι το παίρνετε σοβαρά.
- Να βρίσκετε συχνά ευκαιρίες για παιχνίδι και χαλαρή κουβέντα.
- Βοηθήστε το παιδί σας να ανοιχτεί με το χαμόγελο σας. Τα παιδιά μιλάνε πιο εύκολα σε γονείς χαμογελαστούς παρά σε γονείς που είναι βλοσυροί και απότομοι.

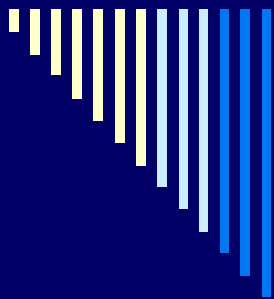

- Από μικρή ηλικία να τους δίνετε την ευκαιρία να αναλάβουν πρωτοβουλίες μέσα στο σπίτι και να τα ενθαρρύνετε για αυτό.
- Να συζητάτε συχνά με τα παιδιά σας για το τι είναι παραβατική συμπεριφορά. Η γραμμή ανάμεσα στην υγιή αντίδραση απέναντι σε κάποιο ζήτημα και στην λάθος συμπεριφορά μπορεί εύκολα να παραβιαστεί από τα παιδιά.
- Να θέτετε όρια. Το παιδί μαθαίνει τον αυτοέλεγχο μέσα από αυτά. Κάθε ηλικία έχει τα δικά της όρια. Φροντίστε να είναι δίκαια και σε σωστή βάση.

- Από μικρή ηλικία να αναπτύξετε με το παιδί σας μια σχέση εμπιστοσύνης και κατανόησης.
- Να δίνετε και να αφήνετε στο παιδί σας πρωτοβουλίες. Έτσι θα μάθει να στηρίζεται στα πόδια του.
- Να το οδηγείται σε δραστηριότητες που αναπτύσσουν την δημιουργικότητά του και του αρέσουν.
- Να μην αναλαμβάνετε να κάνετε εσείς δουλειές που του αναθέσατε ή πρέπει να κάνει μόνο του. Πολλά παιδιά έτσι γίνονται νωθρά και εσείς καλείστε να τα βγάξετε πάντα από τη δύσκολη θέση.

- Αν το παιδί σας είναι νωθρό ή συνεσταλμένο και φυσικά αυτό δεν οφείλεται σε δική σας συμπεριφορά, οδηγείστε το σε ομαδικές δραστηριότητες είτε αθλητικές είτε ψυχαγωγικές. Σε τέτοιες δραστηριότητες μπορείτε και να παρακολουθείτε τα παιδιά σας και τα ίδια μπορούν να ανοιχτούν προς τα έξω.
- Αν οφείλεται σε δική σας συμπεριφορά (έλλειψη περιθωρίου αυτοβουλίας και σκέψης) θα πρέπει να του αφήσετε χώρο να αντιδράσει το ίδιο. Το να υπερπροστατεύετε το παιδί, το οδηγεί πολλές φορές στη νωθρότητα και στην απομόνωση καθώς δεν ξέρει πώς να εκφραστεί και να συμπεριφερθεί σε ένα χώρο, όταν δεν είστε κοντά του. Μια τέτοια συμπεριφορά το κάνει εύκολο θύμα για εμπαιγμό ,κοροϊδία, κακοποίηση και επίθεση από μεγαλύτερα παιδιά.

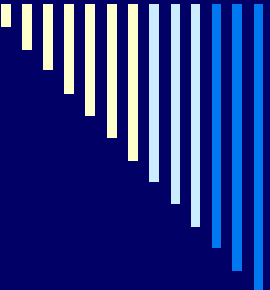

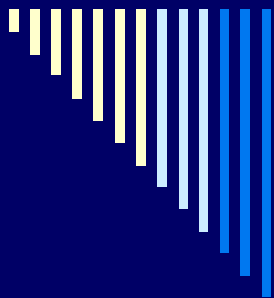
- Αν πέσει στην αντίληψή σας ότι το παιδί σας είναι χτυπημένο μην αρκεστείτε στις απλές εξηγήσεις. Συνήθως τα παιδιά ντρέπονται να πούνε την αλήθεια αν είναι θύματα και φοβούνται αν είναι θύτες.
- Μάθετε στο παιδί σας να λέει όχι.
- Αν το παιδί σας λέει για παιδιά από άλλα σχολεία που το παρενοχλούν και έχει δοκιμάσει τα πάντα για να το αφήσουν ήσυχο , ενημερώστε το σχολείο αυτών των μαθητών.

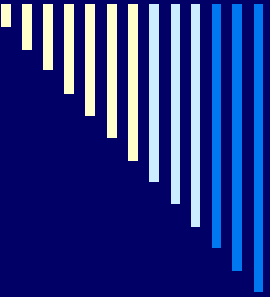
- Αποφεύγετε να διαπληκτίζεστε στο σπίτι μπροστά στο παιδί, για το παιδί.
- Αν το παιδί σας από μικρό είναι ευερέθιστο ή υπερκινητικό κατευθύνετε το σε δραστηριότητες που απαιτούν ενέργεια και κίνηση. Πχ ομαδικά αθλήματα, κλπ όπου το παιδί μπορεί να εκτονώνεται.
- Να του μιλάτε πολύ ώστε να κατανοήσει το γιατί θυμώνει και τι είναι αυτό που το κάνει να φέρετε επιθετικά.

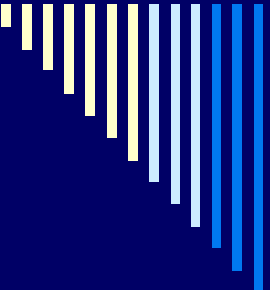

-
- Παρακολουθείτε τη συμπεριφορά του παιδιού στο σπίτι. Αν παρουσιάζει επιθετικές τάσεις και παρόλο που συζητάτε μαζί του ,συνεχίζει την ίδια συμπεριφορά, απευθυνθείτε σε ειδικούς. Μην το αφήσετε μόνο του να αντιμετωπίσει το θυμό του.
 - Μην το χτυπάτε όταν είναι επιθετικό απέναντί σας αλλά να του στερείται μια από τις αγαπημένες του δραστηριότητες, εξηγώντας του ταυτόχρονα ότι το κάνετε όχι για να το τιμωρήσετε αλλά γιατί πρέπει να μάθει ότι ο θυμός δεν οδηγεί πουθενά αλλά αντίθετα έχει συνέπειες
 - Όταν παρουσιάζει βελτίωση επαινέστε το .Και φυσικά δεν είναι απαραίτητη πάντα η υλική ανταμοιβή. Και ένα μπράβο φτάνει.

- Ψάξτε την αιτία του θυμού και της επιθετικής του συμπεριφοράς στο ίδιο το παιδί. Μη ρωτάτε άλλους να σας πουν τι έγινε. Ρωτήστε το ίδιο. Βοηθήστε το να ανακαλύψει τις αιτίες και στηρίξτε το
- Αν το σχολείο ή κάποιος συγγενής σας ενημερώσει ότι το παιδί σας ασκεί βία σε άλλα παιδιά τότε αναλάβετε δράση. Τέτοιες συμπεριφορές δεν σταματάνε. Επαναλαμβάνονται.

-
- Μη χτυπάτε ένα παιδί που εκδηλώνει την επιθετικότητά του. Απλά επιβάλλετε με ηρεμία κυρώσεις για την πράξη του .
 - Αν η συμπεριφορά του εξακολουθεί να παραμένει η ίδια ή να γίνεται χειρότερη απευθυνθείτε σε κάποιον ειδικό ώστε να σχεδιάσετε μαζί ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης του φαινομένου. Σε δύσκολες περιπτώσεις η οικογένεια μόνο, δε φτάνει για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.
 - Εμπιστευτείτε το δάσκαλο του παιδιού σας. Αν αντιμετωπίζετε ή αντιμετωπίζει πρόβλημα πρέπει να έχετε συνεργασία. Νοιάζεται για το παιδί όπως νοιάζεστε κι εσείς και σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελε το κακό του.
-

-
- Συζητάτε με το δάσκαλό/α του για τυχόν επιθετική συμπεριφορά που παρατηρήσατε στο σπίτι. Μπορεί οι αιτίες να κρύβονται και στις ενδοσχολικές σχέσεις.
 - Μην του κάνετε όλα τα χατήρια και ειδικά μην υποχωρείτε κάτω από τη δική του πίεση και φωνές.
 - Μάθετε να λέτε όχι αιτιολογώντας όμως το γιατί. Αν το παιδί αντιδράσει με φωνές, εξηγήστε του ότι πέρασε τα όρια και στερήστε του κάτι που αγαπάει. Αν ένα παιδί μάθει να κερδίζει αυτό που θέλει από τους γονείς του με επιθετικό τρόπο ,γίνεται σκληρό ,εγωπαθές και αλαζονικό και μεταφέρει αυτή τη συμπεριφορά και στον ευρύτερο κύκλο του.

Κανένα παιδί δεν γεννιέται επιθετικό ,βίαιο, σκληρό, νωθρό, άβουλο. Έχουμε όλοι ένα μέρος της ευθύνης για τη συμπεριφορά των παιδιών.

Ας προσπαθήσουμε όλοι γονείς και παιδιά, σε συνεργασία με το σχολείο, να εξαλείψουμε το φαινόμενο.

Αξίζει στα παιδιά να ζήσουν σε έναν κόσμο χωρίς φόβο.

